

แบบยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 59 แห่งประมวลรับฎากร

ภ.ง.ค.1

สำหรับการหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 50 (1) กรณีการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) (2) แห่งประมวลรัษฎากร

เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร (ของผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย (หน่วยงาน) : สาขาที่	(ให้ทำเครื่องหม	่ (6) มิถุนายน		ม
มรายละเอยดการหกเบนรายผูมเงนเด ปรากฎตาม — (ให้แสดงรายละเอียดในใบแนบ ภ.ง.ด.1 หรือในสื้อ	.ง.ด.1 ที่แนบมาง นระบบคอมพิวเตล เสดงความประสงค์ๆ ห สือข้อตกลงการใช้งาน	วร์ ที่แนบมาพร้อม เะเบียนรับเลขที่ ก เลขอ้างอิงการลงห	าะเบียน)
สรุปรายการภาษีที่นำส่ง	จำนวนราย	เงินได้ทั้งสิ้น	ภาษีที่นำ	ส่งทั้งสิ้น
 เงินได้ตามมาตรา 40 (1) เงินเดือน ค่าจ้าง ฯลฯ กรณีทั่วไป เงินได้ตามมาตรา 40 (1) เงินเดือน ค่าจ้าง ฯลฯ กรณีได้รับ 				
อนุมัติจากกรมสรรพากรให้หักอัตรา ร้อยละ 3 (ตามหนังสือที่)				
 เงินได้ตามมาตรา 40 (1) (2) กรณีนายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียว เพราะเหตุออกจากงาน				
ข้าพเจ้าขอรับรองว่า รายการที่แจ้งไว้ข้างต้นนี้ ลงชื่อ(v	·	ประทับตรา นิติบุคคล	
ตำแหน่ง ยื่นวันที่ 6 เดือน	พ.ศ 2567		(ถ้ามี)	

(ก่อนกรอกรายการ ดูคำชี้แจงด้านหลัง)

คำสี้แลง

1. ผู้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

ได้แก่ **บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม** หรือ**คณะบุคคล** ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 40 (1) (2) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก่ เงินได้ตามประเภทต่อไปนี้ รวมตลอดถึง เงินค่าภาษีอากรของเงินได้ดังกล่าวที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้ ไม่ว่าในทอดใด

- 1.1 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) ได้แก่ เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน ไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่นายจ้างให้อยูโดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่นายจ้าง จ่ายชำระหนี้ใดๆ ซึ่งลูกจ้างมีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใดๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน
- 1.2 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) ได้แก่ เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่ง งานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้ ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า ค่าส่วนลด เงินอุดหนุน ในงานที่ทำ เบี้ยประชุม บำเหน็จ โบนัส เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่า ของการได้อยู่บ้านที่ผู้จ่ายเงินได้ให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่ผู้จ่ายเงินได้จ่ายชำระหนี้ใดๆ ซึ่งผู้มีเงินได้มีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใดๆ บรรดาที่ได้เนื่องจาก หน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้นั้น ไม่ว่าหน้าที่หรือตำแหน่งงานหรือ งานที่รับทำให้นั้นจะเป็นการประจำหรือชั่วคราว

2. วิธีคำนวณหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

2.1 ให้คำนวณเงินได้พึงประเมินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปี โดยให้นำเงินได้ พึงประเมินที่จ่ายแต่ละคราวคุณด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย (ต่อปี) ดังนี้

(ก) กรณีจ่ายค่าจ้างเป็นรายเดือน ให้คูณด้วย 12
 (ข) กรณีจ่ายค่าจ้างเดือนละ 2 ครั้ง ให้คูณด้วย 24
 (ค) กรณีจ่ายค่าจ้างเป็นรายสัปดาห์ ให้คูณด้วย 52

การจ่ายเงินได้พึงประเมินที่จ่ายให้แก่ผู้มีเงินได้ซึ่งเข้าทำงานระหว่างปีให้คูณเงิน ได้พึงประเมินที่จ่ายแต่ละคราวด้วยจำนวนที่จะต้องจ่ายจริงสำหรับปีนั้น เช่น เข้าทำงาน ในวันที่ 1 เมษายน และกำหนดจ่ายค่าจ้างเป็นรายเดือน จำนวนคราวที่จะต้องจ่ายสำหรับปี ที่เข้าทำงานจะเท่ากับ 9 เป็นต้น

2.2 ให้นำจำนวนเงินได้พึงประเมินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปีตาม 2.1 มาคำนวณ ภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา 48 (1) แห่งประมวลรัษฎากร กล่าวคือนำมาหักค่าใช้จ่าย ค่าลดหย่อน และคำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้ เป็นเงินภาษีทั้งสิ้น

การคำนวณหักค่าลดหย่อน ให้คำนวณตามที่ผู้มีเงินได้แจ้งไว้พร้อมกับแนบสำเนา หลักฐานแสดงสิทธิในค่าลดหย่อนตามแบบแจ้งรายการเพื่อการหักลดหย่อน a.ย.01 ทั้งนี้ ให้คำนวณหักเป็นค่าลดหย่อนได้ตามที่ผู้มีเงินได้แจ้งไว้ตั้งแต่ต้นปีที่เริ่มหักภาษี ณ ที่จ่าย ไม่ว่า จะจ่ายค่าลดหย่อนนั้นในเดือนใดของปีก็ตาม เว้นแต่ค่าลดหย่อนของเงินบริจาค ให้คำนวณ หักได้เมื่อมีการจ่ายเงินบริจาคจริงเท่านั้น

กรณีผู้มีเงินได้แจ้งเปลี่ยนแปลงรายการค่าลดหย่อนระหว่างปี ให้คำนวณหัก ค่าลดหย่อนตามที่ผู้มีเงินได้ได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้น

2.3 ให้น้ำจำนวนเงินภาษีทั้งสิ้นที่คำนวณได้ตาม 2.2 มาหารด้วยจำนวนคราวที่จะ ต้องจ่าย (ต่อปี) ตาม 2.1 ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใด ให้หักเป็นเงินภาษี ณ ที่จ่ายในแต่ละคราว ที่จ่ายเงิบนั้น

ถ้าการหารด้วยจำนวนคราวไม่ลงตัวเหลือเศษเท่าใด ให้เพิ่มเงินเท่าจำนวน ที่เหลือ เศษนั้นรวมเข้ากับเงินภาษีที่จะต้องหักไว้ครั้งสุดท้ายในปีนั้น เพื่อให้ยอดเงินภาษีที่หักไว้รวมกัน เท่ากับจำนวนภาษีที่ต้องเสียทั้งปี

- 2.4 กรณีมีการเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินได้พึงประเมินที่จ่ายระหว่างปีภาษี ให้คำนวณ ภาษีหัก ณ ที่จ่ายใหม่ทุกคราวตามที่กล่าวใน 2.1 - 2.3
- 2.5 กรณีมีการจ่ายเงินพิเศษเป็นครั้งคราวระหว่างปี เช่น ค่าล่วงเวลา เงินโบนัส ให้นำ เงินพิเศษนั้นคูณด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย (ต่อปี) เพื่อหาจำนวนเงินพิเศษ เสมือนหนึ่งว่า ได้จ่ายทั้งปี และให้นำมารวมเข้ากับเงินได้พึงประเมินที่จ่ายตามปกติที่คำนวณได้เสมือนหนึ่ง ว่าได้จ่ายทั้งปี แล้วคำนวณภาษีใหม่ตามที่กล่าวใน 2.2 เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใดให้นำภาษี ที่คำนวณจากเงินได้พึงประเมินที่จ่ายตามปกติทั้งปี (ก่อนจ่ายเงินพิเศษ) หักออกได้ผลลัพธ์ เป็นเงินภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับเงินเพิ่มพิเศษชี้จ่ายเป็นครั้งคราวนั้น แล้วนำมารวมกับ ภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับเงินที่จ่ายตามปกติในคราวนั้น ผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นเงินภาษีที่ต้อง หัก ณ ที่จ่ายทั้งสิ้นในคราวที่มีการจ่ายเงินพิเศษนั้น
- 2.6 กรณีมีการจ่ายเงินได้พึงประเมินที่ไม่สามารถคำนวณหาจำนวนคราวที่จะต้อง จ่ายต่อปี ให้คำนวณภาษีจากเงินได้พึงประเมินที่จ่ายแต่ละคราวตามเกณฑ์ในมาตรา 48 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใดให้หักเป็นเงินภาษีนำส่งไว้เท่านั้น หากคำนวณ แล้วไม่มีเงินภาษีที่ต้องเสียก็ไม่ต้องหัก ในปีเดียวกันนี้ ถ้ามีการจ่ายเงินได้พึงประเมินให้ผู้รับ รายเดียวกันนี้อีก ให้นำเงินได้พึงประเมินที่จ่ายใน ครั้งที่สอง แล้วคำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา 48 (1) แห่งประมวลรัษฎากร เช่นเดียวกับ

การคำนวณครั้งแรก หากคำนวณแล้วไม่มีภาษีที่ต้องเสียก็ไม่ต้องหัก ถ้าได้ผลลัพธ์เป็นเงิน เท่าใด ให้นำเงินภาษีที่หักและนำส่งไว้แล้ว (ถ้ามี) มาเครดิตออกเหลือเท่าใดจึงหักเป็นเงินภาษี และนำส่งไว้เท่านั้น ถ้ามีการจ่ายเงินได้พึงประเมินในครั้งที่สามและครั้งต่อๆ ไป ก็ให้คำนวณ ตามวิธีดังกล่าวนี้ทุกครั้งไป

- 2.7 กรณีนายจ้างออกเงินค่าภาษีแทนให้ลูกจ้างสำหรับเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ลูกจ้าง ได้รับในปีภาษีใด โดยลูกจ้างไม่ต้องรับภาระในการเสียภาษีด้วยตนเองเลย ให้นำเงินค่าภาษีที่ นายจ้างออกแทนให้ไปรวมกับเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับในปีนั้น แล้วคำนวณภาษี ตามเกณฑ์ในมาตรา 48 (1) แห่งประมวลรัษฎากร จนกว่าจะไม่มีเงินค่าภาษีเงินได้ที่นายจ้าง ต้องออกแทนให้อีก (อาจต้องคำนวณหลายครั้ง)
- 2.8 กรณีนายจ้างออกเงินค่าภาษีแทนให้ลูกจ้างสำหรับเงินเดือนหรือค่าจ้างเป็น จำนวนที่แน่นอน เช่น เท่ากับจำนวนภาษีที่จะต้องชำระ ให้นำเงินค่าภาษีที่นายจ้างออก แทนให้ไปรวมกับเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับในปีนั้น แล้วคำนวณภาษีตามเกณฑ์ใน มาตรา 48 (1) แห่งประมวลรัษฎากร (คำนวณสองครั้ง)
- 2.9 การคำนวณภาษีเงิ้นได้หัก ณ ที่จ่าย สำหรับเงินได้พึงประเมินที่จ่ายในเดือน ธันวาคมซึ่งเป็นเงินภาษีที่ต้องหักไว้เป็นครั้งสุดท้ายในปีนั้น ให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินมีสิทธิ ที่จะคำนวณภาษีเพื่อให้ยอดเงินภาษีที่หักเมื่อรวมกันแล้วเท่ากับจำนวนภาษีที่ผู้มีเงินได้ จะต้องเสียภาษีทั้งสิ้น โดยนำจำนวนภาษีที่ด้อง เสียทั้งสิ้น ได้ผลลัพธ์เท่าใดให้หักและนำส่งไว้เท่านั้น
- 2.10 การคำนวณภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย สำหรับเงินได้พึงประเมินที่จ่าย ในเดือนสุดท้ายที่ผู้มีเงินได้ออกจากงานระหว่างปี ให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน มีสิทธิที่จะคำนวณภาษีเพื่อให้เงินภาษีที่หักไว้ถูกต้องครบถ้วนตามรายการค่าลดหย่อน ที่แท้จริงตามหลักฐานที่ผู้มีเงินได้นำมาแสดง โดยนำเงินภาษีที่หักไว้ไม่ครบถ้วนหรือเกิน ในเดือนก่อนๆ มารวม หรือหักกับภาษีที่ต้องหัก ณ ที่จ่ายไว้ครั้งสุดท้ายนั้น ได้ผลลัพธ์เท่าใด ให้หักและนำส่งไว้เท่านั้น
- 2.11 การคำนวณภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย สำหรับเงินได้พึงประเมินที่จ่ายในเดือนอื่น นอกจากกรณี 2.9 และ 2.10 ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินยังคงต้องคำนวณภาษีและหัก ณ ที่จ่าย ตามที่กล่าวใน 2.1 ถึง 2.8
- 2.12 กรณีจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) ตามที่กล่าวใน 1.2 ให้แก่ผู้รับซึ่ง มิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย (อยู่ชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันไม่ถึง 180 วัน ในปีภาษี) ให้คำนวณหักในอัตรารัอยละ 15.0 ของเงินได้ที่จ่ายแต่ละคราว

หมายเหตุ

กรณียื่นเพิ่มเติม ให้กรอกเฉพาะรายการและจำนวนเงินที่แสดงไว้ขาดและหรือ แสดงไว้เกินไปเท่านั้น

3. สถานที่ยื่นแบบ และกำหนดเวลาในการนำเงินภาษีส่ง

ให้ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ยื่นแบบ ภ.จ.ด.1 แสดงรายการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย พร้อมกับนำเงินภาษีส่งต่อเจ้าพนักงานภายใน 7 วัน นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงิน ไม่ว่าจะหักภาษีไว้หรือไม่ก็ตาม ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาในท้องที่ที่ผู้มีหน้าที่ หักภาษี ณ ที่จ่ายมีสำนักงานตั้งอย่ซึ่งได้มีการจ่ายเงิน

4. ความรับผิดของผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย

4.1 ถ้าผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย มิได้หักและนำส่ง หรือได้หักและนำเงิน ส่งแล้วแต่ไม่ครบจำนวนที่ถูกต้อง ผู้จ่ายเงินต้องรับผิดร่วมกับผู้มีเงินได้ในการเสียภาษีที่ต้อง ชำระตามจำนวนเงินภาษีที่มิได้หักและนำส่ง หรือตามจำนวนที่ขาดไป แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้จ่ายเงินได้หักภาษีไว้แล้ว ให้ผู้มีเงินได้ซึ่งต้องเสียภาษีพ้นความรับผิด ที่ต้องชำระเงินภาษีเท่าจำนวนที่ผู้จ่ายเงินได้หักไว้ และให้ผู้จ่ายเงินรับผิดชำระภาษีจำนวนนั้น แต่ฝ่ายเดียว (มาตรา 54 แท่งประมวลรัษฎากร)

4.2 ถ้าผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ไม่นำเงินภาษีส่งภายในกำหนดเวลา ตาม 3. จะต้องรับผิดเสียเงินเพิ่มในอัตราร**้อยละ 1.5** ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษี ที่ต้องนำส่ง ทั้งนี้ ให้คำนวณเงินเพิ่มเป็นรายเดือน (*เศษของเดือน ให้นับเป็น 1 เดือน*) นับแต่ วันพ้นกำหนดเวลายื่นแบบฯ จนถึงวันยื่นแบบฯ และนำส่งภาษี (มาตรา 27 แห่งประมวล รัษภากร)

ถ้าผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายไม่ยื่นแบบฯ ภายในกำหนดเวลาตาม **3.** เว้นแต่จะ แสดงว่าได้มีเหตุสุดวิสัย ต้องระวางโทษ**ปรับไม่เกิน 2,000 บาท** (มาตรา 35 แห่งประมวล รัชภากร)

4.3 ผู้ใดโดยเจตนาไม่ยื่นรายการที่ต้องยื่น เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร ต้องระวางโทษ จำลุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 37 ทวิ แห่งประมวลรัษภากร)

